

begynde med Værnepligten og sige: Paa Frihedens Grund skal vi bygge vor Værnepligt op. Det var altid en Begyndelse.

Maa jeg saa gøre opmærksom paa en anden Bestemmelse, der findes i Forslaget, og som angaar de private Korps. Jeg vil gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om disse private Korps eller frivillige Korps, hvad man nu vil kalde dem. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister sondrer mellem frivillige og private Korps, men det forekommer mig, at der godt kan være en Forskel. Hvis vi har frivillige Korps, som staar i en vis Forbindelse med Militærorganisationen, er der i og for sig ikke noget at sige til det, men hvis det er rent private Korps, som ikke har nogen som helst Forbindelse med Militærordningen, er det en Uting, som man hurtigst muligt maa se at komme bort fra. Jeg vilde ønske, at man kunde faa lidt Besked om, hvorledes det forholder sig med disse private Korps. Jeg synes nemlig, at de Forhold, som vi har set i den senere Tid, er af en noget ejendommelig Beskaffenhed. Det synes jo i mange, ja, næsten i de allerfleste Tilfælde at være rent private Korps, som er bevæbnede, som i Virkeligheden er militært uddannede til Trods for, at de er civile. Det synes at være saaledes, at det enten er forhenværende eller i enkelte Tilfælde oven i Købet tjenstgørende Officerer, der optræder som Lærere og Førere. Disse Officerer har det maaske paa samme Maade som Overkanonerens Kone, der spurgte sin Mand, efter at han havde arbejdet som Overkanoner for Staten i mange Aar, om det ikke var rigtigt, at de nu købte en Kanon og begyndte for sig selv. Jeg kunde tænke mig, at der maaske er Officerer, som er saadan stillet, at de synes, det kunde være rart at begynde for sig selv. Men da der skal Mandskab til, for at de kan være Officerer — thi det er saa kedeligt at være Officer for sig selv —, søger man at etablere disse frivillige Korps, for saa kan man vedblive at være Officer. Det synes at være Mode i Øjeblikket, at man ved Siden af det officielle Militærvæsen har et privat Militærvæsen, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om vi ikke i det Udvalg, som jeg antager bliver nedsat efter denne Forhandlings Afslutning, kunde faa Oplysninger angaaende denne Sag. Jeg spørger: Er det virkelig efter Grundlovens § 86 muligt, at disse Korps kan have Ret til at bestaa i den Form, de har i Øjeblikket. Jeg stiller mig i hvert Fald meget

tvivlende overfor, at det lader sig gøre. Man siger ganske vist, at disse Foreninger ikke har noget politisk Formaal, men jeg spørger: Hvem garanterer for, at de selv om de ikke har et politisk Formaal i Dag, heller ikke har det i Morgen? Det drejer sig i Virkeligheden om Bevæbningen og ikke noget som helst andet. Der er ingen Tvivl om, at hvis der staar et bevæbnet Korps, kan det meget hurtigt danne sig en politisk Opfattelse og optræde politisk paa Arenaen, og ingen kan være blind for, at de sociale Modsætninger, som desværre har fundet saa kraftigt Udtryk herhjemme i de senere Aar, er af den Beskaffenhed, at de meget let kan foraarsage en Eksplosion. Det vil derfor efter min Mening være uhyre farligt, om man vedblivende tillader Oprettelsen af disse Korps, hvad enten det er civile eller Officerer, der staar i Spidsen for dem. Jeg spørger: Er det virkelig saadan, at der findes Vaaben, Geværer, spredt i store Mængder ud over hele Landet i disse Foreninger, og ved man overhovedet, hvor de findes? Thi ellers er det nødvendigt at blive klar over, hvordan hele dette Forhold ligger. Det er jo ikke saa forfærdelig længe siden, det var saaledes herhjemme, at man ikke en Gang kunde købe sig en Patron til en Salonbøsse uden Politimesterens Tilladelse. Og nu ser jeg forleden til min Forbavselse, at der er en Forening nede i Sønderjylland, den saakaldte Grænseforening eller „Jydske Værn“, hvad den nu hedder, som er udstyret med fuldt moderne Vaaben og jeg tænker ogsaa Ammunition. Jeg spørger derfor: Hvordan er det muligt, at noget saadant kan finde Sted? Og er det lovligt, at saadanne Foreninger overhovedet opretholdes herhjemme? Har de Ammunition i større Mængder til de Vaaben, de ligger inde med? Jeg opfordrer til at undersøge denne Sag, maaske ogsaa ved Justitsministeriets Hjælp — jeg ved ikke, om det er Forsvarsministeren, eller det er Justitsministeren, disse Forhold sorterer under. Jeg synes, at den Leg med Vaaben, her foregaar, er ulige farligere end Børns Leg med Tændstikker, og at det er en fuldkommen Abnormitet at have saadanne Korps indenfor et velorganiseret Samfund. Lige saa vel som vi maa være de Officerer taknemmelige, der udenfor deres egentlige Tjeneste vil tage Del i Ungdommens fysiske Opdragelse, lige saa kraftigt maa vi protestere imod den private Militarisme, der synes at udfolde sig mange Steder herhjemme.

De forskellige Enkeltheder i Lovfor-